

РЕШЕНИЕ

№ 7617

гр. София, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Пламен Панайотов

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8804** по описа за **2022** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от „Делтаком Електроникс“ ООД, представлявано от управителя М. В. З., чрез адв. П. С. П. от САК, срещу Решение №2939/02.08.2022 г., постановено по НАХД № 12031/2021 г., по описа на Софийския районен съд, НО, 115 състав, потвърждаващо Наказателно постановление № 22-007512/05.08.2021 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С., с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 КТ на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл. 415, ал. 1 от с.з.

С жалбата се иска отмяна на въззивното решение и отмяна на процесното наказателно постановление. Поддържа се, че съдебният акт е постановен при неправилно приложение на материалния закон, а в хода на административнонаказателното производство били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Не била извършена преценка доколко изпълнението на дадените предписания и дадения срок за това били съобразени с обективната действителност. Административнонаказващият орган не бил обсъдил и наличието на предпоставките за прилагането на чл. 28 ЗАНН. Иска се отмяна на процесното НП, а алтернативно – връщане на делото на друг състав на районния съд.

В съдебно заседание касаторът не е представляван.

Ответникът – Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., чрез упълномощен юрисконсулт, оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, VI-ти касационен състав, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна съставът на въззивния съд е установил, че на 17.03.2021 г., 22.03.2021 г. и на 07.04.2021 г. са били извършени проверки по спазване на трудовото законодателство от контролни органи при Дирекция „Инспекция по труда“ – С., на „Делтаком Електроникс“ ООД.

В хода на проверката на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 и 12 от КТ били дадени общо 7 предписания. В това число било издадено и предписание № 3, а именно: „Работодателят да изплати трудовите възнаграждения за месец януари 2021г. за извършената работа на С. Н. Ц., В. С. Х., С. В. В. и С. В. Г., съгласно чл. 128, т. 2 от Кодекса на труда“.

Предписанията не били обжалвани и влезли в законна сила. Бил даден срок за изпълнение на предписанието до 23.04.2021г.

При извършена последваща проверка в периода от 25.06.2021г. до 08.07.2021г. за изпълнение на дадените предписания, контролните органи констатирали, че част от дадените предписания, в това число и предписанието под № 3 от предходната проверка, не били изпълнени. Констатирано било нарушение на разпоредбата на чл. 415, ал. 1 от КТ.

Междувременно в Дирекция „Инспекция по труда“ постъпила молба от дружеството-за удължаване на срока за изпълнение на дадените предписания. В отговор било взето решение от ДИТ срокът на дадените предписания да бъде удължен до 28.05.2021г.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН №22-007512 от 08.07.2021г., въз основа на който е било издадено Наказателно постановление № 22-007512 от 05.08.2021г., от директора на Дирекция „Инспекция по труда-С.“, с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 415, ал. 1 от КТ, на дружеството е наложена „имуществена санкция” в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

За да потвърди процесното наказателно постановление съставът на въззивния съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни за това органи, спазени са изискванията на чл. 40, ал. 1 и чл. 43, ал. 1 от ЗАНН, доколкото АУАН е съставен в присъствието на двама свидетели по съставянето на акта, спазени са и сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН за съставянето на АУАН и за издаването на НП, доколкото нарушението е извършено на 29.05.2021 г., констатирано е на 08.07.2021 г., като АУАН е съставен на същата дата, НП е издадено на 05.08.2021 г. Налице е пълно и логично описание на относимите към фактическия състав на нарушението обстоятелства, вкл. и такива по извършването му, като ясно е посочено в какво се изразява нарушението – дружеството в качеството си на работодател не е изпълнило предписанието на контролните органи в срок до 28.05.2021 г., с което е нарушило разпоредбата на чл. 415, ал. 1 от КТ. Спазени са изискванията на чл. 42, т. 4 и т. 5 от

ЗАНН, както и на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Съдът е приел за безспорно и категорично установено, че към момента на последващата проверка, извършена в периода от 25.06.2021г. до 08.07.2021г., от обективна страна, санкционираното дружество, в качеството си на „работодател” по см. на § 1, т. 1 от ДР на КТ, не е изпълнило задължителното предписание № 3, дадено на осн. чл. 404, ал. 1, т. 1 и т.12 от КТ с П. № ПР2109076/07.04.2021 г., изготвен и връчен от контролните органи на трудовата инспекция, в определения срок – до 29.05.2021г., с което се явява реализиран съставът на административното нарушение. Мотивирано са отхвърлени възраженията на дружеството, включително и по отношение приложението на чл. 28 ЗАНН.

Така постановеното решение е правилно, като не са налице твърдените касационни основания.

Съгласно разпоредбата на чл. 415, ал. 1 КТ, която съдържа едновременно състава на нарушението и санкционната норма, „който не изпълни принудителна административна мярка, приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв.“. Чл. 404, ал. 1, т. 12 КТ предвижда, че за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях контролните органи на инспекцията по труда, както и органите по чл. 400 и 401, по своя инициатива или по предложение на синдикалните организации могат да прилагат следните принудителни административни мерки: да дават задължителни предписания на работодателя и органа по назначаването за изплащане на неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения след прекратяване на трудовите правоотношения.

С оглед характера на акта за прилагане на ПАМ, като индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, обективиран в Протокол за извършена проверка изх.№ ПР2121391 от 08.07.2021г., същият подлежи на оспорване по реда на чл. 145 и сл. АПК, вр. чл. 405 КТ. По делото е безспорно, че протокола не е обжалван нито по административен ред пред по-горестоящия административен орган, нито по съдебен ред, поради което е влязъл в сила и като стабилен индивидуален административен акт е породил предвидените с него права и задължения, които подлежат на изпълнение.

Между страните не е спорно, че предписанието не е изпълнено, нито в първоначално определения срок, нито в удължения такъв. Сключените споразумения с работниците не са в състояние да променят извода за неизпълнение на предписанието, тъй като по делото липсват доказателства за извършени плащания по тези споразумения.

Касационната инстанция намира, че нарушението е съставомерно с настъпване на самия факт на изтичане на определения срок за изпълнение на ПАМ, при което задълженото дружество е бездействало. Следователно, от следващия ден същото е в неизпълнение и извършва вмененото му нарушение на чл. 415, ал. 1 КТ. Както правилно е посочил районният съд, нарушението не покрива белезите на маловажно по смисъла на чл. 415в, ал. 1 КТ, поради което му съответства предвидената в чл. 415, ал. 1 санкция, която е наложена в размер, близък до минималния. Отделно от това, с Тълкувателно решение № 3/10.05.2011 г. на ВАС по тълкувателно дело № 7/2010 г. на ОСК е прието, че специалният състав на маловажно нарушение по чл. 415в КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 от ЗАНН.

По тези съображения и предвид липсата на касационни основания, решението на

въззивния съд следва да бъде оставено в сила, а жалбата да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Разноски не са претендирани, поради което съдът не присъжда такива.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №2939/02.08.2022 г., постановено по НАХД № 12031/2021 г., по описа на Софийския районен съд, НО, 115 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: